

Agnieszka Cybal-Michalska

Michał Klichowski

Rzeczywistość globalnej zmiany a edukacja – w stronę prorozwojowości, proaktywności i technicyzacji.

Abstrakt

Prelegenci stawiają pytanie o miejsce edukacji w relacji do przemian w ramach globalnej ekumeny kulturowej, jako przestrzeni jej transmisji i transformacji i podkreślają, iż wyraźnie wyłania się nowe spojrzenie na zorientowanie społeczeństwa na wiedzę i aktywne, prorozwojowe uczestnictwo i współdziałanie. W tym kontekście w pierwszej części wystąpienia podkreśla się przygotowanie jednostki do umiejętności przetwarzania, rekonstrukcji oraz wykorzystywania wiedzy w celu aktywnego radzenia sobie z rzeczywistością. W tym sensie za jedno z bardzo ważnych czynników, które wpływają na kondycję współczesnego człowieka, jest szeroko pojęta edukacja, której celem jest ukształtowanie wśród dzieci i młodzieży orientacji prorozwojowej i proaktywnej. Adaptacja społeczeństwa do amorficznego środowiska odbywa się poprzez praktykę uczenia się nowego kontekstu, w którym się partycypuje, przyczyniając się również do jego zmiany a siła wpływu na aktualną sytuację, czy też na otoczenie społeczne, ma charakter zindywidualizowany i zależy od skłonności podmiotu do podejmowania aktywnych działań, które pośrednio te zmiany w środowisku wywołują. Szybki rozwój ICT, ich egalitaryzacja oraz tzw. wszędobylskość, konstytuują zjawisko globalnej ekspansji technicyzacji. Technicyzacja, najczęściej postrzegana jako ikona postępu oraz symbol najwyższej innowacyjności na płaszczyźnie wytwarzania narzędzi, staje się obecnie jednym w kluczowych kontekstów przekształceń edukacji. Tym samym, proces rozwoju uczniów w coraz większym stopniu opierany zaczyna być na nowych narzędziach ICT. Jednak realny wpływ użycia ICT na procesy poznawcze nie jest znany. Co więcej, najnowsze badania coraz częściej sugerują, iż może być on radykalnie negatywny. Wątek ten zostanie omówiony w ostatniej części wystąpienia.